

Ganste vist kan man affurat lige saa godt spise dem ombord, som man kan spise dem andre Steder, men hvad der er egentligt Stiksbrod, hvad der i alt Fald har faaet Borgerret som Stiksbrod, er alene Bøstøjer og Stiksvebakter. Jeg vil principaliter anbefale, at man lader Biskuits og Cakes staa som Lüksuvarer, men subsidiært vil jeg anbefale, at man ikke gør Cakes til Stiksbrug todfri, et Begreb, der er aldeles ubestemmeligt, thi hvad er det? Jeg veed det ikke.

Dernæst kommer Vædringsforlaget Nr. 46, som vil gøre det grove Stenhuggerarbejde fri for Told. Bestemmelsen i Lovforlaget har jo fundet en varm Anbefaling hos det ærede Medlem fra Bornholm (M. P. Jensen), der tillige har været i Stand til at oplyse de rent praktiske Forhold for denne Virksomheds Bedkommende. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke ser, hvorfor man skulde forlange en Toldfrihed for denne Vare af den Grund, at den skulde være en almindelig Forbrugs-genstand. Om jeg nemlig har forstaaet det ret, er Betragtningen den, at disse groveste Stenhuggerarbejder ere almindelige Forbrugs-genstande, men denne Betragtning af disse Genstande kan jeg slet ikke tilegne mig. Det, der mest skulde tale for denne Betragtning af disse Varer, er vel Hensynet til Brosten, antager jeg, men jeg vil nok spørge, hvor man anvender fremmede Brosten, fra Udlandet indførte Brosten, udenfor Kjøbenhavn, undtagen maaske i et Par Købstæder, ellers tror jeg nok, man hjælper sig med danske. Disse fremmede Brosten koste vistnok her — ja de ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn, som tillige ere Medlemmer af Borgerrepræsentationen, vide det meget bedre end jeg, men det staar for mig, som at de koste noget som 12—14 Kr. pr. Kvadratfavn. Jeg tror nok, at det er omtrent saaledes, og i ethvert Tilfælde er Prisen paa dem en saadan, at Brugen af dem kun finder Sted der, hvor man enten er nødt til at bruge dem, eller hvor man har Raad til at betale dem som Lüks. Det tror jeg ikke kan nægtes. Men foruden disse Brosten, som jo ere dem, med Hensyn til hvilke det mest er faldet for Bryttet, at man vil have lagt Told paa dem, er der ogsaa andre grovere Stenhuggervarer, som ere nævnte i Position Nr. 173. Det var jo muligt, at disse Brosten have faaet en særlig Sympati, fordi det for en stor Del er Kommunerne, der bruge dem, mere end Kjøbenhavns Bedkommende. Men jeg ser ikke, at der er nogen fornuftig Grund til at tage mere Hensyn til ikke at forbyde en Vare for Kommunerne, end til ikke at for-

byde den for private; thi Kommunen er jo dog til syvende og sidst kun en større eller mindre Bunte af private. Jeg ser ikke i dette, at det er Kommunen, der bruger fremmede Brosten, nogen Grund til, at de skulde komme billigere ind her i Landet. Men i øvrigt er det jo et stort Spørgsmaal, om Varen vil blive væsentlig dyrere, fordi den kun kan indføres fra de granittrige Dele af Danmark, i Stedet for tillige at kunne indføres fra vore Nabolande, fra Norge og Sverige. Det er et stort Spørgsmaal, om Varen vil blive væsentlig fordyret derfor; thi det maa jo erindres, at i samme Forhold, som Tilvirkningen tiltager, i samme Forhold er ogsaa Muligheden tilstede for at levere Arbejdet billigere. Foruden disse Brosten er der ogsaa andre grovere Stenhuggerarbejder under denne Position, og om hvilke man dog ubetinget maa sige, at de ikke ere almindelige Forbrugs-genstande, nemlig de fra Udlandet indførte Trappesten. Jeg vil nok spørge om, hvor mange private der tillade sig den Lüks at indføre tilhuggede Trappesten fra Udlandet. Hvad dem angaar, der tillade sig det, tør man gaar ud fra, at det er Folk, der ogsaa have Raad til at betale Lüks. Det er ikke som en almindelig Forbrugs-genstand her i Landet, at de fremmede udenlandske tilhugne Sten spille nogen Rolle for den almindelige Befolkning, i alt Fald ikke ubetinget; thi saa stensfattigt er Landet ikke, at vi ikke endnu have baade Brolæggersten og tilstrækkeligt Materiale til almindelige Trappesten. — Hvad det næste Vædringsforslag angaar, om at nedsette Tolden paa sine tilhugne Sten, kan jeg selvfølgelig kun anbefale, at man bliver staaende ved Lovforlagets Bestemmelse. For denne Positions Bedkommende er det ubetinget og utvivlsomt Lüksuvarer, der er Tale om, saa at der næppe vil rejse sig nogen Paastand om det modsatte.

Vædringsforlaget under Nr. 48 skal jeg ikke indvende noget imod, men kun gentage en Bemærkning, som allerede er gjort fra anden Side, nemlig at en Forhøjelse af Tolden paa Stivelse rammer ikke blot den almindelige Konsum, men ogsaa paa andre Punkter, idet Stivelse er et ikke uvæsentligt Hjælpemiddel ved den indenlandske Produktion, navnlig hvad Textilindustrien angaar, ved Tilvirkning af Bomuldsvarer.

Om Vædringsforlaget under Nr. 49 gælder den samme almindelige Bemærkning, jeg for fremt med om Ristolden, at jeg ikke ser, hvorfor det, fordi Spørgsmaalet om en Forandring af Sukkertolden foreligger i et andet Lovforlag, skulde udelukke en For-